

Gammal Föbopsalm

Det är ro, jag ber om här vid dagens slut och
frid i det som är, jag kan se och känna dom som fans förut som
levde här, och nu står jag tacksam i min solnedgång nu
känner jag mig mejd det vi gjort på jorden bli en
egen säng som går mot himlens höjd se solen sjunker bortom
låt mig möka berg som finns där som dom alltid gjord i en
tro att långt där borta får vi ro det är
eldridd väg liksom av livets färd när li-vet just är
ro jag ber om här vid da-gens slut och frid i det som
står och det stova finns i varje stänk av ljus som
där det som kommer skall jag också se till slut so
tvöst i vindens sus se här ge mig
låt mig leva
frid i det som där m ge mig frid i den som
är

Gammal Fäbopsalm

Text Py Bäckman

Det är ro, jag ber om här vid dagens slut
och frid i det som är
Jag kan se och känna dom som fanns förut
som levde här

Och nu står jag tacksam i min solnedgång
nu känner jag mig nöjd!

Det vi gjort på jorden blir en egen sång
som går mot himlens höjd

Se solen sjunker bortom mörka berg
som finns där, som dom alltid gjort
i en eldröd våg liksom av livets färg
när livet, just är stort

Och det stora finns i varje stänk av ljus
som tröst i vindens sus...

Så låt mig tro!

Att långt därborta får vi ro!

Det är ro, jag ber om här vid dagens slut
och frid i det som är.

Det som kommer, skall jag också se
tillslut.

Så låt mig leva här!

Ge mig frid i det som är.

Ge mig frid i det som är.

Ge mig frid i det som är.